

مردم

کشور: ایران

اگرچه پشتِ تو خوردند نقطه چین مردم
بریز پونه ی وحشی به جیب خویش که گاه،
چو مار سر بزنند از هر آستین، مردم
نخواستند عرقِ کار را به پیشانی
که ردِ مُهر نشانند بر جبین مردم
نخوانده بود خدا هم که این چنین با ظلم،
خلیفگی بکنند آه بر زمین مردم

طاهره نوری *

رسیده اند به تردید از یقین، مردم
که بی امان، غم نان، برده دین از این مردم
اگرچه باز کمک کرده ای که برخیزند
تو را زمین بزنند آخرش همین مردم
سوارِ دوشِ تو اند آن زمان که وا بدهی
بین به گرده ات انداختند زین، مردم
شبیه گله ی کفتارهای مرده پرست
برای غارتِ هر لاشه در کمین مردم
رهایشان کن و بگذار تا برشته شوند